

Примітки до фінансової звітності за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року

1. Інформація про компанію з управління активами

Товариство з обмеженою відповідальністю "Компанія з управління активами «ВАЛПРИМ»" («Товариство») (код ЄДРПОУ 37449096) зареєстроване 02 грудня 2010р року відповідно до чинного законодавства України. Місцезнаходження Товариства: Кловський узвіз,9/2, оф.23, м. Київ, 01021, Україна.

Основним видом діяльності Товариства є надання послуг з управління активами інституційних інвесторів та адміністрування недержавних пенсійних фондів.

У звітному році Товариство здійснювала управління активами трьох пайових інвестиційних фондів.

Товариство здійснює свою діяльність на підставі ліцензії НКЦПФР на провадження професійної діяльності на фондовому ринку – діяльності з управління активами інституційних інвесторів (діяльність з управління активами), рішення НКЦПФР про видачу ліцензії №1858 від 17 листопада 2015 року.

Кількість працівників станом на 31 грудня 2019 р. та 31 грудня 2018 р. складала 34 та 39 осіб, відповідно.

Станом на 31 грудня 2019 р. та 31 грудня 2018 р. учасниками Товариства були:

Учасники товариства:	31.12.2019	31.12.2018
	%	%
Левін А.Ю.	34	34
Примак К.В.	33	33
Сокіран М.В.	33	33

2. Загальна основа формування фінансової звітності

2.1. Достовірне подання та відповідність МСФЗ

Фінансова звітність Товариства є фінансовою звітністю загального призначення, яка сформована з метою достовірно подання фінансового стану, фінансових результатів діяльності та грошових потоків Товариства для задоволення інформаційних потреб широкого кола користувачів при прийнятті ними економічних рішень, зокрема інвесторів, органів контролю та інших користувачів.

Концептуальною основою фінансової звітності Товариства за рік, що закінчився 31 грудня 2019 року, є Міжнародні стандарти фінансової звітності (МСФЗ), включаючи Міжнародні стандарти бухгалтерського обліку (МСБО) та Тлумачення (КТМФЗ, ПКТ), видані Радою з Міжнародних стандартів бухгалтерського обліку (РМСБО), в редакції чинній на 01 січня 2017 року, що офіційно оприлюдненні на веб-сайті Міністерства фінансів України.

Підготовлена Товариством фінансова звітність чітко та без будь-яких застережень відповідає всім вимогам чинних МСФЗ з врахуванням змін, внесених РМСБО станом на 01 січня 2019 року, дотримання яких забезпечує достовірне подання інформації в фінансовій звітності, а саме, доречної, достовірної, зіставної та зрозумілої інформації.

При формуванні фінансової звітності Товариство керувалося також вимогами національних законодавчих та нормативних актів щодо організації і ведення бухгалтерського обліку та складання фінансової звітності в Україні, які не протирічать вимогам МСФЗ, зокрема Законом України «Про бухгалтерський облік та фінансову звітність в Україні».

2.2. МСФЗ, які прийняті, але ще не набули чинності, та нові стандарти

«Концептуальна основа фінансової звітності»

Основні вимоги:

У новій редакції оновлено структуру документа, визначення активів і зобов'язань, а також додано нові положення з оцінки та припинення визнання активів і зобов'язань, подання і розкриття даних у фінансовій звітності за МСФЗ. Згідно нової редакції інформація, представлена у фінансовій звітності, також повинна допомагати користувачам оцінити ефективність керівництва компанії в управлінні економічними ресурсами. Принцип обачності трактується через підтримку нейтральності представлених даних. Обачність визначається як прояв обережності при винесенні суджень в умовах невизначеності. Правдиве уявлення даних трактується як подання суті операцій, а не тільки їх юридичної форми. Нова редакція КОФЗ передбачає дві форми звітності: звіт про фінансовий стан і звіт про фінансові результати. Інші форми об'єднані під назвою «інші форми і розкриття», визначається, що дані фінансової звітності представляються за певний період і містять порівняльну інформацію, а також за певних обставин - прогнознi дані.

У новій редакції КОФЗ вводиться поняття «звітуюче підприємство», під яким мається на увазі сторона економічної діяльності, яка має чітко визначені межі та поняття зведеної звітності.

Вираз «економічний ресурс» замість терміну «ресурс» підкреслює, що Рада МСФЗ більше не розглядає активи лише як фізичні об'єкти, а, скоріше, як набір прав. Визначення активів і зобов'язань не відносяться до «очікуваних» надходжень або відтоків. Замість цього визначення економічного ресурсу відноситься до потенціалу активу / зобов'язання виробляти / передавати економічні вигоди.

Нова глава КОФЗ присвячена опису різних методів оцінки (історична і поточна вартість (справедлива вартість, вартість використання)), інформації, яку вони надають.

Ефективна дата: 01.01.2020

Дострокове застосування: Дозволяється

Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.: Не застосований

Вплив поправок: Не суттєвий

МСФЗ 3 «Об'єднання бізнесу»

Основні вимоги:

Зміни запроваджують переглянуте визначення бізнесу. Бізнес складається із внесків і суттєвих процесів, які у сукупності формують здатність створювати віддачу.

Нове керівництво визначає систему, яка дозволяє визначити наявність внеску і суттєвого процесу, у тому числі для компаній, які знаходяться на ранніх етапах розвитку і ще не отримали віддачу. У разі відсутності віддачі, для того щоб підприємство вважалося бізнесом, має бути наявним організований трудовий колектив.

Визначення терміну «віддача» звужується, щоб зосередити увагу на товарах і послугах, які надаються клієнтам, на формуванні інвестиційного доходу та інших доходів, при цьому виключаються результати у формі скорочення витрат та інших економічних вигод. Крім того, наразі більше не потрібно оцінювати спроможність учасників ринку замінювати відсутні елементи чи інтегрувати придбану діяльність і активи.

Організація може застосувати «тест на концентрацію». Придбані активи не вважатимуться бізнесом, якщо практично вся справедлива вартість придбаних валових активів сконцентрована в одному активі (або групі аналогічних активів).

Ефективна дата: 01.01.2020

Дострокове застосування: Перспективно

Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.: Не застосований

Вплив поправок: Не суттєвий

МСБО 1 «Подання фінансової звітності» та МСБО 8 «Облікова політика, зміни в облікових оцінках та помилки»

Основні вимоги:

Зміни уточнюють визначення суттєвості, пояснення до цього визначення та застосування цього поняття завдяки включенню рекомендацій щодо визначення, які раніше були наведені в інших стандартах МСФЗ.

Інформація є суттєвою, якщо обґрунтовано очікується, що її пропуск, спотворення або затуманення може вплинути на рішення основних користувачів фінансової звітності загального призначення, винесені на підставі такої фінансової звітності, що представляє фінансову інформацію про звітуючу компанію

Зміни забезпечують послідовність використання визначення суттєвості в усіх стандартах МСФЗ.

Ефективна дата: 01.01.2020

Дострокове застосування: Дозволяється

Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.: Не застосований

Вплив поправок: Не суттєвий

МСБО 10 «Події після звітного періоду»

МСБО 34 «Проміжна фінансова звітність»

МСБО 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»,

Керівництво із застосування МСФЗ 2 «Виплати на основі акцій»

Посібник з застосування МСФЗ 4 «Договори страхування»

Основи для висновків до МСФЗ 17 «Страхові контракти»

Основні вимоги:

У всіх випадках словосполучення «економічні рішення» замінено словом «рішення», а поняття «користувачі» звужено до «основних користувачів».

Ефективна дата: 01.01.2020

Дострокове застосування: Дозволяється

Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.: Не застосований

Вплив поправок: Не суттєвий

МСФЗ 9 «Фінансові інструменти»

МСФЗ 7 «Фінансові інструменти: розкриття інформації»

МСБО 39 «Фінансові інструменти: визнання та оцінка»

Зміни стосуються процентних ставок (такі як LIBOR, EURIBOR і TIBOR), що використовуються в різних фінансових інструментах: від іпотечних кредитів до похідних інструментів.

Поправки

змінили вимоги до обліку хеджування: при обліку хеджування передбачається, що контрольний показник процентної ставки, на якому засновані грошові потоки, що хеджуються і грошові потоки від інструменту хеджування, не зміниться в результаті реформи;

- обов'язкові для всіх відносин хеджування, на які безпосередньо впливає реформа внутрішньобанківської ставки рефінансування;
- не можна використовувати для усунення будь-яких інших наслідків реформи;
- вимагають розкриття інформації про ступінь впливу поправок на відносини хеджування

Ефективна дата: 01.01.2020

Дострокове застосування: Дозволяється

Застосування у фінансовій звітності за рік, що закінчився 31.12.2019 р.: Не застосований

Вплив поправок: Не суттєвий

2.3. Валюта подання звітності та функціональна валюта, ступінь округлення

Валюта подання звітності відповідає функціональній валюті, якою є національна валюта України – гривня, складена у тисячах гривень, округлених до цілих тисяч.

2.4. Припущення про безперервність діяльності

Фінансова звітність Товариства підготовлена виходячи з припущення безперервності діяльності, відповідно до якого реалізація активів і погашення зобов'язань відбувається в ході звичайної діяльності. Фінансова звітність не включає коригування, які необхідно було б провести в тому випадку, якби Товариство не могло

продовжити подальше здійснення фінансово-господарської діяльності відповідно до принципів безперервності діяльності.

2.5. Рішення про затвердження фінансової звітності

Фінансова звітність Товариства затверджена до випуску (з метою оприлюднення) керівником Товариства 24 лютого 2020 року. Ні учасники Товариства, ні інші особи не мають права вносити зміни до цієї фінансової звітності після її затвердження до випуску.

2.6. Звітний період фінансової звітності

Звітним періодом, за який формується фінансова звітність, вважається календарний рік - період з 01 січня по 31 грудня 2019 року.

2.7. Економічне середовище, в умовах якого Товариство проводить свою діяльність

Свою діяльність Товариство проводить в Україні. Товариство функціонує в не стабільному середовищі, що пов'язано з глибокою економічною кризою, політичною нестабільністю та продовженням збройного конфлікту на сході України. Ситуація ускладнюється суттєвими коливаннями валютного курсу національної валюти.

Стабілізація економічної ситуації в Україні значною мірою залежатиме від ефективності фіскальних та інших економічних заходів, що будуть вживатися Урядом України. Водночас не існує чіткого уявлення того, що саме робитиме Уряд для подолання кризи. У зв'язку з цим неможливо достовірно оцінити ефект впливу поточної економічної ситуації на фінансовий стан Товариства. У результаті виникає невизначеність, яка може вплинути на майбутні операції та можливість збереження вартості його активів. Ця фінансова звітність не включає жодних коригувань, які можуть виникнути в результаті такої невизначеності. Про такі коригування буде повідомлено, якщо вони стануть відомі та зможуть бути оцінені.

Керівництво впевнене, що воно вживає та буде вживати усіх необхідних заходів для забезпечення стабільної діяльності Товариства та отримання доходів.

2.8. Представлення інформації у вигляді порівняння

Інформація представлена наступними формами фінансової звітності:

- два звіти про фінансовий стан;
- два звіти про прибутки та збитки та інший сукупний дохід;
- два звіти про рух грошових коштів;
- звіт про зміни у власному капіталі;
- примітки

3. Суттєві положення облікової політики

3.1. Основа (або основи) оцінки, застосована при складанні фінансової звітності

Ця фінансова звітність підготовлена на основі історичної собівартості, за винятком оцінки за справедливою вартістю окремих фінансових інструментів, відповідно до МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», з

використанням методів оцінки фінансових інструментів, дозволених МСФЗ 13 «Оцінки за справедливою вартістю». Такі методи оцінки включають використання біржових котирувань або даних про поточну ринкову вартість іншого, аналогічного за характером, інструменту, аналіз дисконтованих грошових потоків або інші моделі визначення справедливої вартості. Передбачувана справедлива вартість фінансових активів і зобов'язань визначається з використанням наявної інформації про ринок і відповідних методів оцінки.

3.2. Загальні положення щодо облікових політик

3.2.1. Основа формування облікових політик

Облікові політики - конкретні принципи, основи, домовленості, правила та практика, застосовані суб'єктом господарювання при складанні та поданні фінансової звітності. МСФЗ наводить облікові політики, які, за висновком РМСБО, дають змогу скласти таку фінансову звітність, яка міститиме доречну та достовірну інформацію про операції, інші події та умови, до яких вони застосовуються. Такі облікові політики не слід застосовувати, якщо вплив їх застосування є несуттєвим.

Облікова політика Товариства розроблена та затверджена керівництвом Товариства відповідно до вимог МСБО 8 «Облікові політики, зміни в облікових оцінках та помилки» та інших чинних МСФЗ, зокрема, МСФЗ 9 «Фінансові інструменти», який застосовується Товариством раніше дати набуття чинності.

3.2.2. Інформація про зміни в облікових політиках

Товариство обирає та застосовує свої облікові політики послідовно для подібних операцій, інших подій або умов, якщо МСФЗ конкретно не вимагає або не дозволяє визначення категорії статей, для яких інші політики можуть бути доречними.

Товариство не застосовувало зміни в облікових політиках в 2019 році .

3.2.3. Форма та назви фінансових звітів

Перелік та назви форм фінансової звітності Товариства відповідають вимогам, встановленим НП(С)БО 1 «Загальні вимоги до фінансової звітності».

3.2.4. Методи подання інформації у фінансових звітах

Представлення грошових потоків від операційної діяльності у «Звіті про рух грошових коштів» здійснюється із застосуванням прямого методу, згідно з яким, розкривається інформація про основні класи надходжень грошових коштів чи виплат грошових коштів. Інформація про основні види грошових надходжень та грошових виплат формується на підставі облікових записів Товариства.

3.3. Облікові політики щодо фінансових інструментів

3.3.1. Визнання та оцінка фінансових інструментів

Товариство визнає фінансовий актив або фінансове зобов'язання у балансі тоді, коли воно стає стороною контрактних положень, щодо фінансового інструмента.

Товариство визнає такі категорії фінансових активів:

- фінансові активи за справедливою вартістю з відображенням переоцінки, як прибутку або збитку;

- фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю;
- інвестиції в інструменти капіталу за справедливою вартістю з відображенням змін в іншому сукупному доході.

Товариство визнає такі категорії фінансових зобов'язань:

- фінансові зобов'язання, оцінені за амортизованою вартістю;
- фінансові зобов'язання за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку.

Під час первісного визнання фінансового активу або фінансового зобов'язання Товариство оцінює їх за їхньою справедливою вартістю плюс операційні витрати, які безпосередньо належить до придбання або випуску фінансового активу чи фінансового зобов'язання.

Облікова політика, щодо подальшої оцінки фінансових інструментів, розкривається нижче у відповідних розділах облікової політики.

3.3.2 Оцінка за справедливою вартістю

Справедлива вартість - це ціна, яка була б отримана за продаж активу або сплачена за передачу зобов'язання у звичайній операції на основному (або найсприятливішому) ринку на дату оцінки за поточних ринкових умов (тобто вихідна ціна), незалежно від того, чи спостерігається така ціна безпосередньо, чи оцінена за допомогою іншого методу оцінювання. Справедлива вартість для інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі цін котирувань на активному ринку. Вкладення в цінні папери, для яких активний ринок відсутній, справедлива вартість розраховується з використанням інших методів оцінки фінансових інструментів.

Всі активи та зобов'язання, оцінюються у фінансовій звітності по справедливій вартості, або справедлива вартість яких розкривається у фінансовій звітності, класифікуються в рамках описаної нижче ієрархії джерел справедливої вартості на основі початкових даних самого низького рівня, які є значними для оцінки по справедливій вартості в цілому :

Рівень 1 - Ринкові котирування цін на активному ринку по ідентичним активам або зобов'язанням (без будь-яких коригувань);

Рівень 2 - Моделі оцінки, в яких суттєві для оцінки по справедливій вартості початкові данні, що відносяться до найбільш низькому рівню ієрархії, є прямо або побічно спостерігаються на ринку;

Рівень 3 - Моделі оцінки, в яких суттєві для оцінки по справедливій вартості початкові дані, що відносяться до найбільш низького рівня ієрархії, не є такими, що спостерігаються на ринку.

Для оцінки значних активів, таких як об'єкти нерухомості, які утримуються для продажу, залучаються зовнішні оцінювачі.

3.3.3. Грошові кошти та їхні еквіваленти

Грошові кошти складаються з готівки в касі та коштів на поточних рахунках у банках.

Еквіваленти грошових коштів – це короткострокові, високоліквідні інвестиції, які вільно конвертуються у відомі суми грошових коштів і яким притаманний незначний ризик зміни вартості. Інвестиція визначається, зазвичай, як еквівалент грошових коштів тільки в разі короткого строку погашення, наприклад, протягом не більше ніж три місяці з дати придбання.

Грошові кошти та їх еквіваленти можуть утримуватися, а операції з ними проводитися в національній валюті та в іноземній валюті.

Іноземна валюта – це валюта інша, ніж функціональна валюта, яка визначена в п.2.3 цих Приміток.

Грошові кошти та їх еквіваленти визнаються за умови відповідності критеріям визнання активами.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості.

Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів в іноземній валюті здійснюється у функціональній валюті за офіційними курсами Національного банку України (НБУ).

У разі обмеження права використання коштів на поточних рахунках у банках (наприклад, у випадку призначення НБУ в банківській установі тимчасової адміністрації), ці активи можуть бути класифіковані у складі інших поточних активів. У випадку прийняття НБУ рішення про ліквідацію банківської установи та відсутності ймовірності повернення грошових коштів, визнання їх як активу припиняється і їх вартість відображається у складі збитків звітного періоду.

3.3.4. Дебіторська заборгованість

Дебіторська заборгованість – це фінансовий актив, який являє собою контрактне право отримати грошові кошти або інший фінансовий актив від іншого суб'єкта господарювання.

Дебіторська заборгованість визнається у звіті про фінансовий стан тоді і лише тоді, коли Товариство стає стороною контрактних відношень, щодо цього інструменту. Первісна оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

Якщо є об'єктивне свідчення того, що відбувся збиток від зменшення корисності, балансова вартість активу зменшується на суму таких збитків із застосуванням рахунку резервів.

Резерв на покриття збитків від зменшення корисності визначається, як різниця, між балансовою вартістю та теперішньою вартістю очікуваних майбутніх грошових потоків. Визначення суми резерву на покриття збитків від зменшення корисності відбувається на основі аналізу дебіторів та відображає суму, яка, на думку керівництва, достатня для покриття понесених збитків. Для фінансових активів, які є істотними, резерви створюються на основі індивідуальної оцінки окремих дебіторів, для фінансових активів, суми яких індивідуально не є істотними - на основі групової оцінки. Фактори, які Товариство розглядає при визначенні того, чи є у нього об'єктивні свідчення наявності збитків від зменшення корисності, включають інформацію про тенденції непогашення заборгованості у строк, ліквідність, платоспроможність боржника. Для групи дебіторів такими факторами є негативні зміни у стані платежів позичальників у групі, таких як збільшення кількості прострочених платежів; негативні економічні умови у галузі або географічному регіоні.

Сума збитків визнається у прибутку чи збитку. Якщо в наступному періоді сума збитку від зменшення корисності зменшується і це зменшення може бути об'єктивно пов'язаним з подією, яка відбувається після визнання зменшення корисності, то попередньо визнаний збиток від зменшення корисності сторнується за рахунок коригування резервів. Сума сторнування визнається у прибутку чи збитку. У разі неможливості повернення дебіторської заборгованості вона списується за рахунок створеного резерву на покриття збитків від зменшення корисності.

Дебіторська заборгованість може бути нескасована призначена як така, що оцінюється за справедливою вартістю з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, якщо таке призначення усуває або значно зменшує невідповідність оцінки чи визнання (яку інколи називають «неузгодженістю обліку»), що інакше виникне внаслідок оцінювання активів або зобов'язань чи визнання прибутків або збитків за ними на різних підставах.

Подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.

У разі змін справедливої вартості дебіторської заборгованості, що мають місце на звітну дату, такі зміни визнаються у прибутку (збитку) звітного періоду.

3.3.5. Фінансові активи, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку

До фінансових активів, що оцінюються за справедливою вартістю, з відображенням результату переоцінки у прибутку або збитку, відносяться акції, інвестиційні сертифікати та паї (частки) господарських товариств.

Після первісного визнання Товариство оцінює їх за справедливою вартістю.

Справедлива вартість акцій та інвестиційних сертифікатів, які внесені до біржового списку, оцінюється за котирувальною ціною покупця, (ціною bid), при відсутності за біржовим курсом організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість.

При оцінці справедливої вартості активів застосовуються методи оцінки вартості, які відповідають обставинам та для яких є достатньо даних, щоб оцінити справедливу вартість.

Для оцінки акцій та інвестиційних сертифікатів, що входять до складу активів Товариства та не перебувають у біржовому списку організатора торгівлі, та паїв (часток) господарських товариств за обмежених обставин наближеною оцінкою справедливої вартості може бути собівартість. Це має місце коли відсутні додаткові вхідні дані, які можуть допомогти визначити справедливу вартість цього фінансового інструменту.

Якщо є підстави вважати, що балансова вартість суттєво відрізняється від справедливої, Товариство визначає справедливу вартість за допомогою інших методів оцінки. Відхилення можуть бути зумовлені значними змінами у фінансовому стані емітента та/або змінами кон'юнктури ринків, на яких емітент здійснює свою діяльність, а також змінами у кон'юнктурі фондового ринку.

Справедлива вартість цінних паперів, обіг яких зупинено, у тому числі цінних паперів емітентів, які включені до Списку емітентів, що мають ознаки фіктивності, визначається із урахуванням наявності строків відновлення обігу таких цінних паперів, наявності фінансової звітності таких емітентів, результатів їх діяльності, очікування надходження майбутніх економічних вигід.

Справедлива вартість цінних паперів, обіг яких зупинено і відсутня фінансова звітність за декілька минулих періодів, дорівнює нулю на дату оцінки.

Справедлива вартість корпоративних прав (паїв/часток), які не мають біржового курсу і визначити вартість яких іншими методами неможливо, дорівнює пропорційній частці вартості чистих активів компанії, паї/частки якої придбані.

3.3.6. Фінансові активи, що оцінюються за амортизованою собівартістю.

До фінансових активів, що оцінюються за амортизованою вартістю, Товариство відносить облигації та векселі. Після первісного визнання Товариство оцінює їх за амортизованою собівартістю, застосовуючи метод ефективного відсотка, за вирахуванням збитків від знецінення, якщо вони є.

3.3.7. Інвестиції в інструменти капіталу.

При первісному визнанні Товариство може прийняти нескасовне рішення подавати в іншому сукупному доході подальші зміни справедливої вартості інвестиції в інструмент капіталу, що належить до сфери застосування МСФЗ 9, яка не утримується для торгівлі.

3.3.8 Зобов'язання. Кредити банків

Поточні зобов'язання – це зобов'язання, які відповідають одній або декільком із нижченаведених ознак:

- Товариство сподівається погасити зобов'язання або зобов'язання підлягає погашенню протягом дванадцяти місяців після звітного періоду;
- Товариство не має безумовного права відстрочити погашення зобов'язання протягом щонайменше дванадцяти місяців після звітного періоду.

Поточні зобов'язання визнаються за умови відповідності визначенню і критеріям визнання зобов'язань.

Первісно кредити банків визнаються за справедливою вартістю, яка дорівнює сумі надходжень мінус витрати на проведення операції. У подальшому суми фінансових зобов'язань відображаються за амортизованою вартістю за методом ефективної ставки відсотку, та будь-яка різниця між чистими надходженнями та вартістю погашення визнається у прибутках чи збитках протягом періоду дії запозичень із використанням ефективної ставки відсотка.

3.3.9. Згортання фінансових активів та зобов'язань

Фінансові активи та зобов'язання згортаються, якщо Товариство має юридичне право здійснювати залік визнаних у балансі сум і має намір або зробити взаємозалік, або реалізувати актив та виконати зобов'язання одночасно.

3.4. Облікові політики щодо основних засобів та нематеріальних активів

3.4.1. Визнання та оцінка основних засобів

Товариство визнає матеріальний об'єкт основним засобом, якщо він утримується з метою використання їх у процесі своєї діяльності, надання послуг, або для здійснення адміністративних і соціально-культурних функцій, очікуваний строк корисного використання (експлуатації) яких більше одного року. З 2017 року при прийнятті рішення про віднесення об'єкта обліку до основних засобів рівень суттєвості складає 6 000 грн.

Первісно Товариство оцінює основні засоби за собівартістю. У подальшому основні засоби оцінюються за їх собівартістю мінус будь-яка накопичена амортизація та будь-які накопичені збитки від зменшення корисності. Сума накопиченої амортизації на дату переоцінки виключається з валової балансової вартості активу та чистої суми, перерахованої до переоціненої суми активу. Дооцінка, яка входить до складу власного капіталу, переноситься до нерозподіленого прибутку, коли припиняється визнання відповідного активу.

Припинення визнання балансової вартості об'єкта основних засобів відбувається після його вибуття або коли не очікують майбутніх економічних вигід від його використання.

3.4.2. Подальші витрати

Товариство не визнає в балансовій вартості об'єкта основних засобів витрати на щоденне обслуговування, ремонт та технічне обслуговування об'єкта. Ці витрати визнаються в прибутку чи збитку, коли вони понесені.

В балансовій вартості об'єкта основних засобів визнаються такі подальші витрати, які задовольняють критеріям визнання активу.

3.4.3. Амортизація основних засобів

Амортизація основних засобів Товариства нараховується прямолінійним методом. Нижче наведені строки експлуатації основних засобів по групах:

	Строки експлуатації (місяць)
Будівлі та споруди	2-5
Електронно-обчислювальні машини та ін. машини для автомат оброблення інформації	14-50
Транспортні засоби	20
Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	15-25
Інші	14-50

Амортизацію активу припиняють на одну з двох дат, яка відбувається раніше: на дату, з якої актив класифікують як утримуваний для продажу, або на дату, з якої припиняють визнання активу.

3.4.4. Нематеріальні активи

Нематеріальні активи оцінюються за собівартістю за вирахуванням будь-якої накопиченої амортизації та будь-яких накопичених збитків від зменшення корисності. Амортизація нематеріальних активів здійснюється прямолінійним методом на визначений Товариством термін корисного функціонування. Нематеріальні активи, які виникають у результаті договірних або інших юридичних прав, амортизуються протягом терміну чинності цих прав. Нематеріальні активи, які не мають терміна використання не амортизуються, та обліковуються за собівартістю з урахуванням збитків від зменшення корисності.

3.4.5. Зменшення корисності основних засобів та нематеріальних активів

На кожну звітну дату Товариство оцінює, чи є якась ознака того, що корисність активу може зменшитися. Товариство зменшує балансову вартість активу до суми його очікуваного відшкодування, якщо і тільки якщо, сума очікуваного відшкодування активу менша від його балансової вартості. Таке зменшення негайно визнається в прибутках чи збитках, якщо актив не обліковують за переоціненою вартістю згідно з МСБО 16. Збиток від зменшення корисності, визнаний для активу (за винятком гудвілу) в попередніх періодах, Товариство сторнує, якщо і тільки якщо змінилися попередні оцінки, застосовані для визначення суми очікуваного відшкодування. Після визнання збитку від зменшення корисності амортизація основних засобів коригується в майбутніх періодах з метою розподілення переглянутої балансової вартості необоротного активу на систематичній основі протягом строку корисного використання.

3.5. Облікові політики щодо непоточних активів, утримуваних для продажу

Товариство класифікує непоточний актив як утримуваний для продажу, якщо його балансова вартість буде в основному відшкодовуватися шляхом операції продажу, а не поточного використання. Непоточні активи, утримувани для продажу, оцінюються і відображаються в бухгалтерському обліку за найменшою з двох величин: балансовою або справедливою вартістю з вирахуванням витрат на операції, пов'язані з продажем. Амортизація на такі активи не нараховується. Збиток від зменшення корисності при первісному чи

подальшому списанні активу до справедливої вартості за вирахуванням витрат на продаж визнається у звіті про фінансові результати.

3.6. Облікові політики щодо оренди

На дату початку оренди Товариство визнає зобов'язання щодо орендних платежів (тобто зобов'язання по оренді), а також актив, який представляє право користування базовим активом протягом терміну оренди (тобто актив у формі права користування). Товариство визнає витрати на відсотки за зобов'язанням по оренді окремо від витрат по амортизації активу в формі права користування. Товариство переоцінює зобов'язання з оренди при настанні певної події (наприклад, зміні термінів оренди, зміні майбутніх орендних платежів в результаті зміни індексу або ставки, що використовуються для визначення таких платежів). Дохід від оренди за угодами про операційну оренду Товариство визнає на прямолінійній основі протягом строку оренди. Затрати, включаючи амортизацію, понесені при отриманні доходу від оренди, визнаються як витрати.

3.7. Облікові політики щодо податку на прибуток

Витрати з податку на прибуток являють собою суму витрат з поточного та відстроченого податків. Поточний податок визначається як сума податків на прибуток, що підлягають сплаті (відшкодуванню), щодо оподаткованого прибутку (збитку) за звітний період. Поточні витрати Товариства за податками розраховуються з використанням податкових ставок, чинних (або в основному чинних) на дату балансу.

Відстрочений податок розраховується за балансовим методом обліку зобов'язань та являє собою податкові активи або зобов'язання, що виникають у результаті тимчасових різниць між балансовою вартістю активу чи зобов'язання в балансі та їх податковою базою.

Відстрочені податкові зобов'язання визнаються, як правило, щодо всіх тимчасових різниць, що підлягають оподаткуванню. Відстрочені податкові активи визнаються з урахуванням імовірності наявності в майбутньому оподаткованого прибутку, за рахунок якого можуть бути використані тимчасові різниці, що підлягають вирахуванню. Балансова вартість відстрочених податкових активів переглядається на кожну дату й зменшується в тій мірі, у якій більше не існує ймовірності того, що буде отриманий оподаткований прибуток, достатній, щоб дозволити використати вигоду від відстроченого податкового активу повністю або частково.

Відстрочений податок розраховується за податковими ставками, які, як очікується, будуть застосовуватися в періоді реалізації відповідних активів або зобов'язань. Товариство визнає поточні та відстрочені податки, як витрати або дохід і включає в прибуток або збиток за звітний період, окрім випадків, коли податки виникають від операцій або подій, які визнаються прямо у власному капіталі або від об'єднання бізнесу.

Товариство визнає поточні та відстрочені податки у капіталі, якщо податок належить до статей, які відображено безпосередньо у власному капіталі в тому самому чи в іншому періоді.

3.8. Облікові політики щодо інших активів та зобов'язань

3.8.1. Забезпечення.

Забезпечення визнається тоді, коли Підприємство має теперішнє зобов'язання (юридичне або конструктивне) внаслідок минулої події, та існує ймовірність, що для погашення зобов'язання знадобиться вибуття ресурсів, які втілюють у собі економічні вигоди, і сума зобов'язання може бути достовірно оцінена. Витрати, пов'язані з забезпеченням, відображаються у звіті про сукупний дохід. Коли вплив зміни вартості грошей у часі є суттєвим, сума забезпечення визначається шляхом дисконтування прогнозованих потоків грошових коштів, із застосуванням ставки дисконту до оподаткування, з урахуванням ризиків, пов'язаних із

певним зобов'язанням, за їх наявності. При застосуванні дисконтування збільшення суми забезпечення, що відображає плин часу, визнається як фінансові витрати.

3.8.2. Виплати працівникам

При визначенні величини зобов'язань щодо короткострокових винагород співробітників дисконтування не застосовується, і відповідні витрати визнаються по мірі виконання співробітниками своїх трудових обов'язків.

Щодо сум, очікуваних до виплати в якості премій або в рамках короткострокового плану виплати премій або участі в прибутках, визнається зобов'язання, якщо у Товариства є чинне юридичне або передбачається формування зобов'язання з виплати відповідної суми, що виникла в результаті здійснення співробітником своєї трудової діяльності в минулому, і величину цього зобов'язання можна оцінити з достатнім ступенем надійності.

Товариство формує забезпечення на виплату відпусток своїх працівників. Первісна оцінка витрат, пов'язаних з забезпечення на виплату, переглядається щорічно на основі фактичних даних на кінець звітного періоду.

3.8.3. Соціальні (в т.ч. пенсійні) зобов'язання

Відповідно до українського законодавства, Товариство нараховує єдиний соціальний внесок на фонд оплати праці. Поточні внески розраховуються, як процентні нарахування (22%) на фонд заробітної плати. Витрати на ЄСВ відображаються у періоді нарахування належної заробітної плати та надає працівникам права на соціальні гарантії.

3.8.4. Доходи та витрати

Доходи та витрати визнаються за методом нарахування.

Дохід – це збільшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді, надходження чи збільшення корисності активів, або у вигляді зменшення зобов'язань, результатом чого є збільшення чистих активів, за винятком збільшення, пов'язаного з внесками учасників.

Дохід визнається у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та критеріям визнання. Визнання доходу відбувається одночасно з визнанням збільшення активів або зменшення зобов'язань.

Доходи від управління активами фондів включають в себе винагороди окремо по кожному фонду, розмір яких встановлюється:

- для ПВІФ – в Регламентах та Проспектах емісії
- для КІФ та НПФ – в Договорах на управління активами
- доходи від адміністрування пенсійних фондів включають в себе винагороди окремо по кожному фонду, розмір яких встановлюється в Договорах на адміністрування.

Дохід від продажу фінансових інструментів, інвестиційної нерухомості або інших активів визнається у прибутку або збитку в разі задоволення всіх наведених далі умов:

- Товариство передало покупцеві суттєві ризики і винагороди, пов'язані з власністю на фінансовий інструмент, інвестиційну нерухомість або інші активи;
- за Товариством не залишається ані подальша участь управлінського персоналу у формі, яка зазвичай пов'язана з володінням, ані ефективний контроль за проданими фінансовими інструментами, інвестиційною нерухомістю або іншими активами;
- суму доходу можна достовірно оцінити;

- ймовірно, що до Товариства надійдуть економічні вигоди, пов'язані з операцією;
- витрати, які були або будуть понесені у зв'язку з операцією, можна достовірно оцінити.

Дохід від надання послуг відображається в момент виникнення незалежно від дати надходження коштів і визначається, виходячи із ступеня завершеності операції з надання послуг на дату балансу.

Дивіденди визнаються доходом, коли встановлено право на отримання коштів.

Витрати – це зменшення економічних вигід протягом облікового періоду у вигляді вибуття чи амортизації активів або у вигляді виникнення зобов'язань, результатом чого є зменшення чистих активів, за винятком зменшення, пов'язаного з виплатами учасникам.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки за умови відповідності визначенню та одночасно з визнанням збільшення зобов'язань або зменшення активів.

Витрати негайно визнаються у звіті про прибутки та збитки, коли видатки не надають майбутніх економічних вигід або тоді та тією мірою, якою майбутні економічні вигоди не відповідають або перестають відповідати визнанню як активу у звіті про фінансовий стан.

Витрати визнаються у звіті про прибутки та збитки також у тих випадках, коли виникають зобов'язання без визнання активу.

Витрати, понесені у зв'язку з отриманням доходу, визнаються у тому ж періоді, що й відповідні доходи.

3.8.5. Витрати за позиками

Витрати за позиками, які не є частиною фінансового інструменту та не капіталізуються, як частина собівартості активів, визнаються витратами періоду. Товариство капіталізує витрати на позики, які безпосередньо відносяться до придбання, будівництва або виробництва кваліфікованого активу, як частина собівартості цього активу.

3.8.6. Операції з іноземною валютою

Фінансова звітність Товариства складається у валюті основного економічного середовища, в якому вона здійснює свою діяльність (у функціональній валюті). При підготовці фінансової звітності операції у валюті, відмінній від функціональної (в іноземній валюті), відображаються за курсом на дату здійснення операції. На кожну звітну дату грошові (монетарні) статті, виражені в іноземній валюті, перераховуються за курсом Нацбанку України, що встановлений на звітну дату.

Різниці, які виникають при погашенні або перерахунку монетарних статей, визнаються у складі прибутку / збитку. Немонетарні статті, первісна вартість яких виражена в іноземній валюті, перераховуються у функціональну валюту за курсом на дату здійснення операції і надалі не перераховуються. Курсові різниці відображаються у складі прибутку / збитку у тому періоді, в якому вони виникли.

3.8.7. Умовні зобов'язання та активи.

Умовні зобов'язання не відображаються у фінансовій звітності, за виключенням випадків, коли для даної статті стає ймовірним вибуття ресурсів, котрі втілюють у собі економічні вигоди. Інформація про потенційні зобов'язання розкривається Товариством, за виключенням випадків, коли можливість відтоку ресурсів, які являють собою економічні вигоди, є маловірогідною.

Умовні активи. Умовні активи не відображаються у фінансовій звітності. Стисла інформація про умовний актив розкривається, коли надходження економічних вигід є ймовірним.

4. Основні припущення, оцінки та судження

При підготовці фінансової звітності Товариство здійснює оцінки та припущення, які мають вплив на елементи фінансової звітності, ґрунтуючись на МСФЗ, МСБО та тлумаченнях, розроблених Комітетом з тлумачень міжнародної фінансової звітності. Оцінки та судження базуються на попередньому досвіді та інших факторах, що за існуючих обставин вважаються обґрунтованими і за результатами яких приймаються судження щодо балансової вартості активів та зобов'язань. Хоча ці розрахунки базуються на наявній у керівництва Товариства інформації про поточні події, фактичні результати можуть зрештою відрізнятись від цих розрахунків. Області, де такі судження є особливо важливими, області, що характеризуються високим рівнем складності, та області, в яких припущення й розрахунки мають велике значення для підготовки фінансової звітності за МСФЗ, наведені нижче.

4.1. Судження щодо операцій, подій або умов за відсутності конкретних МСФЗ

Якщо немає МСФЗ, який конкретно застосовується до операції, іншої події або умови, керівництво Товариства застосовує судження під час розроблення та застосування облікової політики, щоб інформація була доречною для потреб користувачів для прийняття економічних рішень та достовірною, у тому значенні, що фінансова звітність:

- подає достовірно фінансовий стан, фінансові результати діяльності та грошові потоки Товариства;
- відображає економічну сутність операцій, інших подій або умов, а не лише юридичну форму;
- є нейтральною, тобто вільною від упереджень;
- є повною в усіх суттєвих аспектах.

Під час здійснення судження керівництво Товариства посилається на прийнятність наведених далі джерел та враховує їх у низхідному порядку:

- вимоги в МСФЗ, у яких ідеться про подібні та пов'язані з ними питання;
- визначення, критерії визнання та концепції оцінки активів, зобов'язань, доходів та витрат у Концептуальній основі фінансової звітності.

Під час здійснення судження керівництво Товариства враховує найостанніші положення інших органів, що розробляють та затверджують стандарти, які застосовують подібну концептуальну основу для розроблення стандартів, іншу професійну літературу з обліку та прийняті галузеві практики, тією мірою, якою вони не суперечать вищезазначеним джерелам.

4.2. Судження щодо справедливої вартості активів Товариства

Справедлива вартість інвестицій, що активно обертаються на організованих фінансових ринках, розраховується на основі поточної ринкової вартості на момент закриття торгів на звітну дату. В інших випадках оцінка справедливої вартості ґрунтується на судженнях щодо передбачуваних майбутніх грошових потоків, існуючої економічної ситуації, ризиків, властивих різним фінансовим інструментам, та інших факторів з врахуванням вимог МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості».

4.3. Судження щодо змін справедливої вартості фінансових активів

Керівництво Товариства вважає, що облікові оцінки та припущення, які мають стосунок до оцінки фінансових інструментів, де ринкові котирування не доступні, є ключовим джерелом невизначеності оцінок, тому що:

- вони з високим ступенем ймовірності зазнають змін з плином часу, оскільки оцінки базуються на припущеннях керівництва щодо відсоткових ставок, волатильності, змін валютних курсів, показників кредитоспроможності контрагентів, коригувань під час оцінки інструментів, а також специфічних особливостей операцій; та
- вплив зміни в оцінках на активи, відображені в звіті про фінансовий стан, а також на доходи (витрати) може бути значним.

Якби керівництво Товариства використовувало інші припущення щодо відсоткових ставок, волатильності, курсів обміну валют, кредитного рейтингу контрагента, дати офerti і коригувань під час оцінки інструментів, більша або менша зміна в оцінці вартості фінансових інструментів у разі відсутності ринкових котирувань мала б істотний вплив на відображений у фінансовій звітності чистий прибуток та збиток.

Використання різних маркетингових припущень та/або методів оцінки також може мати значний вплив на передбачувану справедливу вартість.

4.4. Судження щодо очікуваних термінів утримання фінансових інструментів

Керівництво Товариства застосовує професійне судження щодо термінів утримання фінансових інструментів, що входять до складу фінансових активів. Професійне судження за цим питанням ґрунтується на оцінці ризиків фінансового інструменту, його прибутковості й динаміці та інших факторах. Проте існують невизначеності, які можуть бути пов'язані з призупиненням обігу цінних паперів, що не є підконтрольним керівництву Товариства фактором і може суттєво вплинути на оцінку фінансових інструментів.

4.5. Судження щодо виявлення ознак знецінення активів

На кожен звітну дату Товариство проводить аналіз дебіторської заборгованості, іншої дебіторської заборгованості та інших фінансових активів на предмет наявності ознак їх знецінення. Збиток від знецінення визнається виходячи з власного професійного судження керівництва за наявності об'єктивних даних, що свідчать про зменшення передбачуваних майбутніх грошових потоків за даним активом у результаті однієї або кількох подій, що відбулися після визнання фінансового активу.

4.6. Судження щодо визнання економіки у стані гіперінфляції, відповідно до положень МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції».

Відповідно до пункту 3 МСБО 29 «Фінансова звітність в умовах гіперінфляції» показником гіперінфляції є характеристики економічного середовища країни. Ці характеристики є кількісними та якісними.

Щодо аналізу кількісного фактору. Статистичні дані Міністерства статистики України свідчать, що кумулятивний рівень інфляції за останні три роки склав 29,96%. Цей показник не вище за 90%. За попередні роки рівень інфляції складав: за 2017 рік – 13.7 %, за 2018 рік – 9.8 %, за 2019 рік - 4,1%. Тобто у наступні роки кумулятивний рівень інфляції за останні три роки не буде перевищувати 100%.

Аналіз якісних факторів пункту 3 МСБО 29 не дає аргументованих доказів того, що економіка України є гіперінфляційною, а саме:

- немає офіційно підтвердженої інформації, що основна маса населення віддає перевагу збереженню своїх цінностей у формі немонетарних активів або у відносно стабільній іноземній валюті і що суми, утримувані в національній валюті, негайно інвестуються для збереження купівельної спроможності;
- немає офіційно підтвердженої інформації і даних, що основна маса населення розглядає грошові суми не в національній грошовій одиниці, а у відносно стабільній іноземній валюті. За офіційними даними Нацбанку України схильність до заощаджень населення на цей час досі становить величину нижче нуля, тобто основна маса населення витрачає раніше заощаджені кошти;
- відсоткові ставки, реальна заробітна плата та ціни формуються ринком (тобто через попит та пропозицію) і не обов'язково індексуються згідно індексу інфляції. Індикації підлягає лише частка заробітної плати і лише при деяких умовах;
- немає офіційно підтвердженої інформації та спостереження, що продаж та придбання на умовах відстрочки платежу підприємствами здійснюється за цінами, які компенсують очікувану втрату купівельної спроможності протягом періоду відстрочки платежу, навіть якщо цей строк є коротким.

До того ж МСБО 29 не встановлює абсолютного рівня, на якому вважається, що виникає гіперінфляція. Необхідність перераховувати показники фінансових звітів, згідно з цим Стандартом, є питанням судження управлінського персоналу підприємства.

Отже, здійснивши аналіз кількісного та якісних факторів, Товариство дійшло висновку щодо недостатності характеристик, які свідчать, що загальний стан економіки країни є гіперінфляційним. Тому управлінським персоналом було прийняте рішення не застосовувати за результатами 2019 року норми МСБО 29 і не здійснювати перерахунок показників фінансової звітності.

Але, поряд з тим, підприємство буде слідкувати за рівнем інфляції протягом 2019 та наступних років, враховуючи, що функціональною валютою підприємства є українська гривня.

5. Розкриття інформації щодо використання справедливої вартості

5.1. Методики оцінювання та вхідні дані, використані для складання оцінок за справедливою вартістю

Товариство здійснює виключно безперервні оцінки справедливої вартості активів та зобов'язань у звіті про фінансовий стан на кінець кожного звітного періоду.

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	Методики оцінювання	Метод оцінки (ринковий, дохідний, витратний)	Вихідні дані
Грошові кошти та їх еквіваленти	Первісна та подальша оцінка грошових коштів та їх еквівалентів здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює їх номінальній вартості	Ринковий	Офіційні курси НБУ
Депозити (крім депозитів до запитання)	Первісна оцінка депозиту здійснюється за його справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює його номінальній вартості. Подальша оцінка депозитів у національній валюті здійснюється за справедливою вартістю очікуваних грошових потоків	Дохідний (дисконтування грошових потоків)	Ставки за депозитами, ефективні ставки за депозитними договорами
Боргові цінні папери	Первісна оцінка боргових цінних паперів як фінансових активів здійснюється за	Ринковий, дохідний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на

	справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка боргових цінних паперів здійснюється за справедливою вартістю.		дату оцінки, котирування аналогічних боргових цінних паперів, дисконтвані потоки грошових коштів
Інструменти капіталу	Первісна оцінка інструментів капіталу здійснюється за їх справедливою вартістю, яка зазвичай дорівнює ціні операції, в ході якої був отриманий актив. Подальша оцінка інструментів капіталу здійснюється за справедливою вартістю на дату оцінки.	Ринковий, витратний	Офіційні біржові курси організаторів торгів на дату оцінки, за відсутності визначеного біржового курсу на дату оцінки, використовується остання балансова вартість, ціни закриття біржового торгового дня
Дебіторська заборгованість	Первісна та подальша оцінка дебіторської заборгованості здійснюється за справедливою вартістю, яка дорівнює вартості погашення, тобто сумі очікуваних контрактних грошових потоків на дату оцінки.	Дохідний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вхідні грошові потоки
Поточні зобов'язання	Первісна та подальша оцінка поточних зобов'язань здійснюється за вартістю погашення	Витратний	Контрактні умови, ймовірність погашення, очікувані вихідні грошові потоки

5.2. Вплив використання закритих вхідних даних (3-го рівня) для періодичних оцінок справедливої вартості на прибуток або збиток

Закриті вхідні дані (3-го рівня) при використанні для оцінки справедливої вартості не впливають на прибуток/збиток на звітну дату.

5.3. Рівень ієрархії справедливої вартості, до якого належать оцінки справедливої вартості

Класи активів та зобов'язань, оцінених за справедливою вартістю	1 рівень (ті, що мають котирування, та спостережувані)		2 рівень (ті, що не мають котирувань, але спостережувані)		3 рівень (ті, що не мають котирувань і не є спостережуваними)		Усього	
	2019	2018	2019	2018	2019	2018	2019	2018
Дата оцінки	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18	31.12.19	31.12.18
Фінансові інвестиції	-	-	-	-	-	12 871	-	12 871
Торговельна та інші дебіторська заборгованість	-	-	-	-	521	473	521	473

5.4. Переміщення між 1-м та 2-м рівнями ієрархії справедливої вартості

У 2019 році переведень між рівнями ієрархії не було.

5.5. Інші розкриття, що вимагаються МСФЗ 13 «Оцінка справедливої вартості»

Справедлива вартість фінансових інструментів в порівнянні з їх балансовою вартістю

	Балансова вартість		Справедлива вартість	
	2019	2018	2019	2018
1	2	3	4	5
Дебіторська заборгованість	521	473	521	473
Фінансові інвестиції	-	12 871	-	12 871
Кредиторська заборгованість	429	3 229	429	3 229

Керівництво Товариства вважає, що наведені розкриття щодо застосування справедливої вартості є достатніми, і не вважає, що за межами фінансової звітності залишилась будь-яка суттєва інформація щодо застосування справедливої вартості, яка може бути корисною для користувачів фінансової звітності. Додаткову інформацію щодо змін справедливої вартості фінансових активів в зв'язку з врахуванням ризиків наведено у прим. 7.3.

6. Розкриття інформації, що підтверджує статті подані у фінансових звітах

6.1. Дохід від реалізації

	2019	2018
Дохід від реалізації послуг управління активів ПФ	12 820	55 611
Дохід від реалізації інших послуг	3	-
Всього доходи від реалізації	12 823	55 611

6.2. Інші доходи та інші витрати

	2019	2018
Доходи від переоцінки валютних цінностей	874	-
Доходи від списання резерву сумнівних боргів	94	-
Всього інші операційні доходи	968	-
Доходи від продажу корпоративних прав	13 000	3 845
Доходи від продажу ОВДП	18 575	-
Всього інші доходи	31 575	3 845
Витрати від переоцінки валютних цінностей	(2 973)	(67)
Витрати на штрафи, пені, неустойки	(120)	(6)
Витрати на створення резерву сумнівних боргів	(27)	-

Інші витрати операційної діяльності	(2)	(61)
Всього інші операційні витрати	(3 121)	(67)
Собівартість корпоративних прав	(12 871)	(3 845)
Собівартість ОВДП	(18 992)	-
Всього інші доходи	(31 863)	(3 845)
Всього інші доходи і витрати	(2 442)	392

6.3. Витрати на збут

	2019	2018
Маркетинг та реклама	2 561	48 284
Всього витрати на збут	2 561	48 284

6.4. Адміністративні витрати

	2019	2018
Витрати на персонал	2 720	2 011
Витрати на охорону	6	6
Інші	5 074	4 876
Всього адміністративні витрати	7 800	6 893

6.5. Фінансові доходи та витрати

	2019	2018
Процентний дохід за борговими цінними паперами	-	-
Відсотки на депозитному рахунку в банках	490	459
Всього фінансові доходи	490	459
Неопераційні курсові різниці	-	-
Всього фінансові доходи і витрати	490	459

6.6. Податок на прибуток

Основні компоненти витрат з податку на прибуток за звітний період:

	2019	2018
Прибуток до оподаткування	440	826
Прибуток до оподаткування від припиненої діяльності	-	-
Всього прибуток до оподаткування	440	826
Податкова ставка	18%	18%
Податок за встановленою податковою ставкою	92	159

6.7. Основні засоби

Рядок	Найменування статті	Транспортні засоби	Інструменти, прилади, інвентар (меблі)	Інші основні засоби	Інші необоротні матеріальні активи	Незавершені капітальні вкладення в основні засоби та нематеріальні активи	Нематеріальні активи	Усього
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	Балансова вартість на 1 січня 2019 року	337	26	735	11	17	27	1 153
1.1	Первісна (переоцінена) вартість	419	30	975	103	17	36	1 580
1.2	Знос на 1 січня 2019 року	82	4	240	92	0	9	427
2	Надходження	0	0	107	3	0	36	146
3	Поліпшення основних засобів та вдосконалення нематеріальних активів	-	-	-	-	-	-	-
4	Передавання	-	-	-	-	-	-	-
4.1	Вибуття	-	-	-	-	-	-	-
5	Амортизаційні відрахування	82	5	266	0	0	10	362
6	Відображення величини втрат від зменшення корисності, визначених у фінансових результатах	-	-	-	-	-	-	-
7	Переоцінка	-	-	-	-	-	-	-
7.1	Переоцінка первісної вартості	-	-	-	-	-	-	-
7.2	Переоцінка зносу	-	-	-	-	-	-	-
8	Інше	0	0	377	0	0	0	377
9	Балансова вартість на 31 грудня 2019 року	255	22	954	14	17	53	1 315
9.1	Первісна (переоцінена) вартість	419	30	1 459	106	17	72	2 103
9.2	Знос на 31 грудня 2019 року	163	8	506	92	0	19	789

Станом на 31 грудня 2019 у складі основних засобів обліковуються капітальні інвестиції, які не введено до експлуатації, балансовою вартістю 17 тис. грн.

6.8. Торговельна та інша дебіторська заборгованість

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Торговельна дебіторська заборгованість	400	-
Аванси видані	123	445
Розрахунки з бюджетом	7	40
Інша дебіторська заборгованість	18	14
Резерв під зменшення корисності дебіторської заборгованості	-	-
Резерв під очікувані кредитні збитки	(27)	(26)
Чиста вартість торговельної дебіторської заборгованості	521	473

Дебіторська заборгованість Товариства не має забезпечення.

6.9. Грошові кошти

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Каса та рахунки в банках в національній валюті	115	6 447
Каса та рахунки в банках в іноземній валюті	16 675	6
Всього	16 790	6 453

6.10. Статутний капітал

Станом на 31 грудня 2019 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7 129 тис. грн. Станом на 31 грудня 2018 року зареєстрований та сплачений капітал складав 7 129 тис. грн. Частки учасників станом на 31.12.2019р. складають:

Учасники товариства:	Частка в СК	Еквівалент
	%	тис. грн.
Левін А.Ю.	34%	2 425
Примак К.В.	33%	2 352
Сокіран М.В.	33%	2 352

6.11. Короткострокові забезпечення

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Резерв відпусток	146	127
Всього	146	127

6.12. Поточна та інша кредиторська заборгованість

	31 грудня 2019	31 грудня 2018
Кредиторська заборгованість	55	29
Поточна кредиторська заборгованість за довгостроковими зобов'язаннями	147	-
Довгострокова кредиторська заборгованість	206	-
Розрахунки з бюджетом	10	-
Одержані аванси	-	3 200
Заробітна плата та соціальні внески	2	-
Інші	10	-
Всього кредиторська заборгованість	429	3 229

6.13. Договори оренди

05 вересня 2019 року Товариство уклало довгостроковий договір оренди офісного приміщення. Облік активів і зобов'язань, а також доходів і витрат пов'язаних з цим договором ведеться згідно МСФЗ 16 – *Оренда*.

	31 грудня 2019
Інші основні засоби (первісна вартість)	377
Накопичена амортизація	41
Основні засоби: інше	335
Довгострокове зобов'язання за договором	206
Короткострокове зобов'язання за договором	147
Всього зобов'язання за договором	353

	2019
Амортизаційні витрати	41
Процентні витрати	20
Дохід від операційної курсової різниці	2
Всього доходи і витрати	59
Обсяг відтоку грошових коштів	39

6.14. виправлення помилок попередніх періодів

Відображення Резервного капіталу

Станом на 01 січня 2019 року Товариство мало сформований резервний капітал 1 782 тис. грн., що відповідно відображене в Звіті про фінансовий стан на 31 грудня 2018 року. Але у Звіті про власний капітал, Резервний капітал станом на 31.12.2018 був відображений у складі Нерозподіленого прибутку. Для цілей розкриття фінансової інформації станом на 31.12.2019, у Звіті про власний капітал було проведено коригування з метою відображення Резервного капіталу станом на 31.12.2018.

МСФО 9

Станом на 31.12.2018 року Товариство сформувало резерв під знецінення дебіторської заборгованості у розмірі 94 тис. грн. При підготовці фінансової звітності за 2019 рік, було виявлено, що фактична сума резерву, яка мала бути сформована, дорівнювала 25 тис. грн. Було проведено відповідне коригування за рахунок Нерозподіленого прибутку.

7. Розкриття іншої інформації

7.1 Умовні зобов'язання.

7.1.1. Судові позови

Станом на 31 грудня 2019 року відсутні судові позови до Товариства, які могли б вплинути на фінансовий стан Товариства, та мали б бути відображені в фінансовій звітності

7.1.2. Оподаткування

Внаслідок наявності в українському податковому законодавстві положень, які дозволяють більш ніж один варіант тлумачення, а також через практику, що склалася в нестабільному економічному середовищі, за якої податкові органи довільно тлумачать аспекти економічної діяльності, у разі, якщо податкові органи піддадуть сумніву певне тлумачення, засноване на оцінці керівництва економічної діяльності Товариства, ймовірно, що Товариство змушене буде сплатити додаткові податки, штрафи та пені. Така невизначеність

може вплинути на вартість фінансових інструментів, втрати та резерви під знецінення, а також на ринковий рівень цін на угоди. На думку керівництва Товариство сплатило усі податки, тому фінансова звітність не містить резервів під податкові збитки. Податкові звіти можуть переглядатися відповідними податковими органами протягом трьох років.

7.1.3. Ступінь повернення дебіторської заборгованості та інших фінансових активів

Внаслідок ситуації, яка склалась в економіці України, а також як результат економічної нестабільності, що склалась на дату балансу, існує ймовірність того, що активи не зможуть бути реалізовані за їхньою балансовою вартістю в ході звичайної діяльності Товариства.

Ступінь повернення цих активів у значній мірі залежить від ефективності заходів, які знаходяться поза зоною контролю Товариства. Ступінь повернення дебіторської заборгованості Товариству визначається на підставі обставин та інформації, які наявні на дату балансу. На думку керівництва Товариства, додатковий резерв під фінансові активи на сьогоднішній день не потрібен, виходячи з наявних обставин та інформації.

7.2 Розкриття інформації про пов'язані сторони

До пов'язаних сторін або операцій з пов'язаними сторонами належать:

- підприємства, які прямо або опосередковано контролюють або перебувають під контролем, або ж перебувають під спільним контролем разом з Товариством;
- асоційовані компанії;
- спільні підприємства, у яких Товариство є контролюючим учасником;
- члени провідного управлінського персоналу Товариства;
- близькі родичі особи, зазначеної вище;
- компанії, що контролюють Товариства, або здійснюють суттєвий вплив, або мають суттєвий відсоток голосів у Товаристві;
- програми виплат по закінченні трудової діяльності працівників Товариства або будь-якого іншого суб'єкта господарювання, який є пов'язаною стороною Товариства.

Пов'язаними особами Товариствам протягом 2019 р. були учасник та керівник Товариства Левін А.Ю., та учасники Сокіран М.В. та Примак К.В.

Протягом зазначених періодів операції із пов'язаними особами, крім витрат на оплату праці, не здійснювалися. Оплата праці керівному персоналу в 2019р. становила 84 786,66 грн.

7.3. Цілі та політики управління фінансовими ризиками

Керівництво Товариства визнає, що діяльність Товариства пов'язана з ризиками і вартість чистих активів у нестабільному ринковому середовищі може суттєво змінитись унаслідок впливу суб'єктивних чинників та об'єктивних чинників, вірогідність і напрямок впливу яких заздалегідь точно передбачити неможливо. До таких ризиків віднесено кредитний ризик, ринковий ризик та ризик ліквідності. Ринковий ризик включає валютний ризик, відсотковий ризик та інший ціновий ризик. Управління ризиками керівництвом Товариства здійснюється на основі розуміння причин виникнення ризику, кількісної оцінки його можливого впливу на вартість чистих активів та застосування інструментарію щодо його пом'якшення.

7.3.1. Кредитний ризик

Кредитний ризик – ризик того, що одна сторона контракту про фінансовий інструмент не зможе виконати зобов'язання і це буде причиною виникнення фінансового збитку іншої сторони. Кредитний ризик притаманний таким фінансовим інструментам, як поточні та депозитні рахунки в банках, облігації та дебіторська заборгованість.

Основним методом оцінки кредитних ризиків керівництвом Товариства є оцінка кредитоспроможності контрагентів, для чого використовуються кредитні рейтинги та будь-яка інша доступна інформація щодо їх спроможності виконувати боргові зобов'язання. Товариство використовує наступні методи управління кредитними ризиками:

- ліміти щодо боргових зобов'язань за класами фінансових інструментів;
- ліміти щодо боргових зобов'язань перед одним контрагентом (або асоційованою групою);
- ліміти щодо вкладень у фінансові інструменти в розрізі кредитних рейтингів за Національною рейтинговою шкалою;
- ліміти щодо розміщення депозитів у банках з різними рейтингами та випадки дефолту та неповернення депозитів протягом останніх п'яти років.

Станом на 31 грудня 2019р. прострочена дебіторська заборгованість відсутня. Протягом 2019 року безнадійні борги не списувалися.

7.3.2. Ринковий ризик

Ринковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін. Ринковий ризик охоплює три типи ризику: інший ціновий ризик, валютний ризик та відсотковий ризик. Ринковий ризик виникає у зв'язку з ризиками збитків, зумовлених коливаннями цін на акції, відсоткових ставок та валютних курсів. Товариство наражатиметься на ринкові ризики у зв'язку з інвестиціями в акції, облігації та інші фінансові інструменти.

Інший ціновий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових цін (окрім тих, що виникають унаслідок відсоткового ризику чи валютного ризику), незалежно від того, чи спричинені вони чинниками, характерними для окремого фінансового інструмента або його емітента, чи чинниками, що впливають на всі подібні фінансові інструменти, з якими здійснюються операції на ринку.

Основним методом оцінки цінового ризику є аналіз чутливості. Серед методів пом'якшення цінового ризику Товариство використовує диверсифікацію активів та дотримання лімітів на вкладення в акції та інші фінансові інструменти з нефіксованим прибутком.

Валютний ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструменту коливатимуться внаслідок змін валютних курсів.

Для мінімізації та контролю за валютними ризиками Товариство контролює частку активів, номінованих в іноземній валюті, у загальному обсягу активів. Оцінка валютних ризиків здійснюється на основі аналізу чутливості.

Визначення порогу чутливості керівництво Товариства здійснювало на основі статистичних даних НБУ щодо динаміки курсу гривні до іноземних валют, на основі яких була розрахована історична волатильність курсу, що визначається як стандартне відхилення річної дохідності від володіння іноземною валютою за період.

Станом на 31.12.2019 р. у Товариства відсутні активи та зобов'язання, які б були чутливі до валютного ризику.

Відсотковий ризик – це ризик того, що справедлива вартість або майбутні грошові потоки від фінансового інструмента коливатимуться внаслідок змін ринкових відсоткових ставок. Керівництво Товариства усвідомлює, що відсоткові ставки можуть змінюватись і це впливатиме як на доходи Товариства, так і на справедливу вартість чистих активів.

Станом на 31 грудня 2019 р. активів, чутливих до відсоткових ризиків на балансі Товариства не було.

7.3.3. Ризик ліквідності

Ризик ліквідності – ризик того, що Товариство матиме труднощі при виконанні зобов'язань, пов'язаних із фінансовими зобов'язаннями, що погашаються шляхом поставки грошових коштів або іншого фінансового активу.

Товариство здійснює контроль ліквідності шляхом планування поточної ліквідності. Товариство аналізує терміни платежів, які пов'язані з дебіторською заборгованістю та іншими фінансовими активами, зобов'язаннями, а також прогнози потоки грошових коштів від операційної діяльності.

Всі зобов'язання Товариства є поточними, із терміном погашенням протягом одного місяця, вартість активів перевищує вартість зобов'язань, тому ризик ліквідності вважаємо несуттєвим.

7.4. Управління капіталом

Товариство здійснює управління капіталом з метою досягнення наступних цілей:

- зберегти спроможність Товариства продовжувати свою діяльність так, щоб воно і надалі забезпечувало дохід для учасників Товариства та виплати іншим зацікавленим сторонам;
- забезпечити належний прибуток учасникам товариства завдяки встановленню цін на послуги Товариства, що відповідають рівню ризику.

Керівництво Товариства здійснює огляд структури капіталу на щорічній основі. При цьому керівництво аналізує вартість капіталу та притаманні його складовим ризики. На основі отриманих висновків Товариство здійснює регулювання капіталу шляхом залучення додаткового капіталу або фінансування, а також виплати дивідендів та погашення існуючих позик.

Вартість власного капіталу Товариства станом на 31 грудня 2019 р. становить 16987 тис.грн., що відповідає вимогам законодавства стосовно власного капіталу компанії з управління активами.

7.5. Пруденційні показники

Розрахунок пруденційних нормативів здійснюється в КУА згідно «Положення щодо пруденційних нормативів професійної діяльності на фондовому ринку та вимог до системи управління ризиками», затвердженому Рішенням Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку від 01.10.2015 р. №1597.

Показники по пруденційним нормативам, що застосовуються до компаній з управління активами на 31.12.2019р.:

	Розрахункове значення станом на 31.12.2019 р.	Нормативне значення	Висновок
Показник мінімального розміру власних коштів, грн.	17 601 331,21	$\geq 3,5$ млн. грн.	Вимоги дотримано
Норматив достатності власних коштів, коефіцієнт	10,8245	≥ 1	Вимоги дотримано
Коефіцієнт покриття операційного ризику	6,1829	≥ 1	Вимоги дотримано
Коефіцієнт фінансової стійкості	0,9690	$\geq 0,5$	Вимоги дотримано

7.6. Служба внутрішнього аудиту (контролю)

Служба внутрішнього аудиту (контролю) Товариства - це окрема особа, що проводить внутрішній аудит Товариства та призначається рішенням Загальних зборів Товариства, підпорядковується та звітує перед ними.

Служба внутрішнього аудиту Товариства організаційно не залежить від інших підрозділів Товариства.

Діяльність служби внутрішнього аудиту (контролю) здійснюється згідно Положення про службу внутрішнього аудиту Товариства. Положення затверджується рішенням Загальних зборів Товариства та визначає статус, функціональні обов'язки, повноваження служби внутрішнього аудиту.

7.7. Події після Балансу які потребували би додаткового розкриття у Товариства не відбувалося.

Директор

А.Ю.Левін

Головний бухгалтер

Л.В.Товстопят

